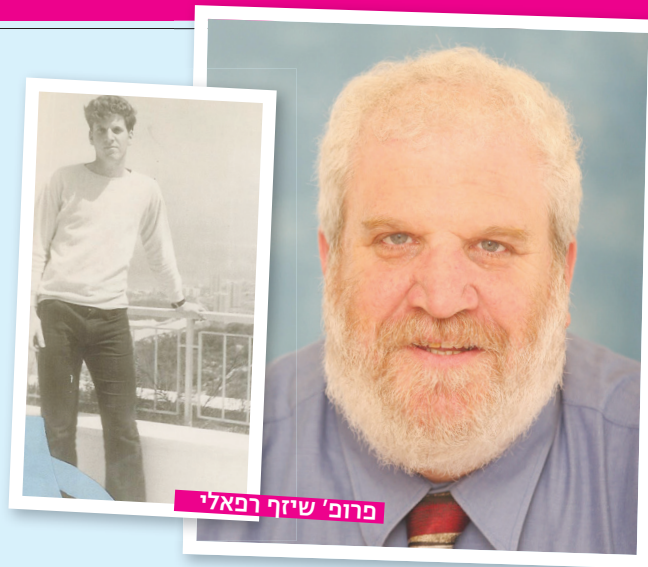
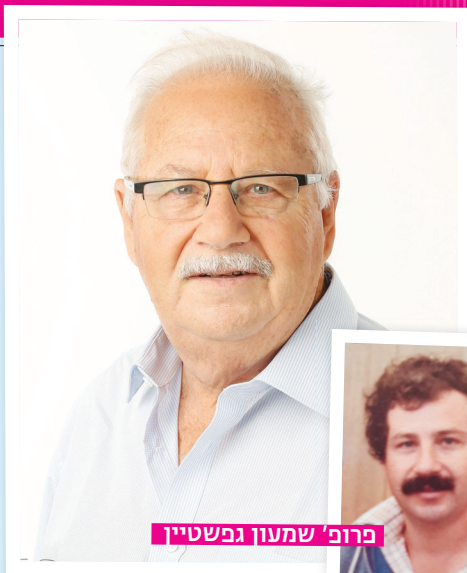

פרופ' שיזף רפאלי

פרופ' שמעון גפשטיין

פרופ' יולי תמיר

פרופ' יורם רבין

פרופ' נסים בן דוד

פרופ' אדוארד יעקובוב

בחזרה לקמפוס

לרגל פתיחת שנת הלימודים האקדמית, שתהיה השנה מאתגרת במיוחד בשל מגיפת הקורונה, הזמנו ללאונג' נשיאי מוסדות השכלה גבוהה לספר על התובנות שלקחו לחיים מתקופת הלימודים שלהם

פרופ' יולי תמיר - נשיאת המכללה האקדמית בית ברל

בשנות לימודי באקספורד רכשתי את הנכס החשוב ביותר שלי: סקרנות אקדמית ויכולת למידה עצמית, תוך הסתמכות על למידת עצמיתם. ברבות הימים הבנתי שכלים אלו משרתים אותי לאורך חיי. הם הפכו אותי ללומדת מתמידה, שיכולה לפרוש רשת רחבה של תחומי למידה ושותפים ללמידה. דבר זה הוא מקור הנאה והשראה עבורי. בעיניי, כלים אלו הם ליבת מערכת החינוך בכל גיל ובכל עת.

פרופ' שמעון גפשטיין - נשיא המכללה האקדמית כנרת

בשלהי שנות ה-60 נכנסתי לראשונה למוסד אקדמי - בקמפוס של אוניברסיטת תל אביב, שעדיין היה בלב שכונת אבו כביר. ואני, סטודנט צעיר, מלא מוטיבציה, באתי לבלוע את עולם הביולוגיה, לעשות כמה חברים חדשים, וליהנות מהאתגרת במרוץ החיים, ובעיקר ליהנות ולרכוש ידע. כל כך הרבה דפי ספרים דהו מאז אותם ימים. בשבילי, האקדמיה היא הנגשת ידע ודעת. למדתי רבות ממרצים מצוינים, מומחים בתחומם שחלקו איתי ועם שותפתי לספסל הלימודים את בינתם וניסיונם. קיבלתי כלים לקידום מחקר יישומי ואקדמי, בתחומי

פרופ' שיזף רפאלי - נשיא מכללת שנקר

תקופת הלימודים האוניברסיטאיים הייתה מהתקופות היפות בחיי. חוויתי שם את החופש להתעניין, להסתכל סביב, לחשוב בצורה ביקורתית וליצור. כל אלה, בהגדרה לחוויות מהשירות הצבאי, התיכון וימי הילדות, שגם בהם היה קסם ושגם אליהם אני מתגעגע. אבל המעבר לאוניברסיטה היה התבגרות והתבטא בצורות אחרות. הלימודים פתחו את עיניי. למדתי בתקופה הרבה יותר תמימה, וגם הרבה יותר מגויסת. את שנה ב' של האוניברסיטה למדתי בשנה שלאחר מלחמת יום הכיפורים. למדתי מרחוק, לא מתוך הרצאות אלא מהעותק החמישי של סיכומים שערכו הסטודנטיות שלא היו בשירות צבאי וטרחו לארוז ולשלוח לנו, המגויסים, עותקים בכתב יד, באמצעות ניירות קופי. לא רק שלא היו טלפונים סלולריים, מחשבים או מדפסות, לא היו טלפונים בכלל, ובכל הקמפוס הייתה מכונת צילום אחת, מקולקלת בדרך כלל. זכיתי ללמוד גם בארץ וגם בחו"ל, ולמדתי מכך את חשיבות החשיפה לזוויות ראייה אחרות. אני הייתי סטודנט בשלהי ה"סיקסטיוז". נותרו רק הדים עמומים של המבוגרים מאיתנו שהבעירו את

פרופ' יורם רבין - נשיא המכללה למינהל

את לימודי המשפטים התחלתי באוקטובר 1990. מצאתי את לימודי המשפטים מגוונים מאוד, מעשירים, ועד היום אני שמח על הבחירה ללמוד תחום זה. עם זאת, כבר בשלב מוקדם של הלימודים, לאחר קריאה של מאמרים שנכתבו על ידי מומחים בנושאים שונים, התגבשה אצלי ההבנה כי בעולם המודרני שם המשחק הוא "התמחות". אין ספק כי ידע נרחב הוא חשוב, וראוי לו לאדם להיחשף ולהכיר מגוון תחומים ודיסציפלינות. עם זאת, אדם צריך לפתח מומחיות ולהתמקצע בתחומו, וליצור טביעת אצבע שתהווה את תעודת הזהות האישית שלו. אני חושב על כך כעל ירידה מודעת מהכביש המהיר ומרובה המסלולים אל דרך עפר צרדית, שבה יש להתקדם תוך סלילת נתיב חדש שיבטא מומחיות וייחודיות אישיות. תובנה זו, אשר צמחה במהלך לימודי, ליוותה אותי לאורך הקריירה

פרופ' אדוארד יעקובוב - נשיא מכון טכנולוגי HIT

למדתי לתארים במתמטיקה, ועם הזמן הבנתי שמתמטיקה היא מפתח להצלחה בכל תחום בחיים. היא שפה אוניברסלית, ומאפשרת הבנה מעמיקה של תחומים רבים, כגון פיזיקה, סוציולוגיה, רפואה, מדעי הנתונים ועוד. במדינות רבות משקיעים כבר מגיל גן במתמטיקה, כי היא מלמדת סדר, לוגיקה וכל מה שדרוש כדי להבין תהליכים לעומק ולהצליח בחיים בכל התחומים.

פרופ' נסים בן דוד - נשיא האקדמית גליל מערבי

שנותיי באקדמיה לימדו אותי להתייחס לכל אדם באשר הוא בכבוד, ומאידך לשרר את אמונתי ואת ערכי ללא מורא. להאמין בכך שכל בני האדם שווים, ובמקרים שבהם הדבר תלוי בי - לשאוף לתת הזדמנות שווה לכל אדם. להגדיר מטרות, להאמין בהן ולרתום את כוח הרצון וההתמדה להשגתן.